

ligt. Man maa nemlig dog hellere nærme Uderpunkterne af Præsteres Løn til hinanden, end man maa skære af fra Midten af. — Jeg vil derhos gjøre det ærede Medlem (Schøler) opmærksom paa, at der dog ogsaa er en anden Maade, hvorpaa man kunde komme til nogen Reduktion, hvis en saadan endelig skulde vise sig at være nødvendig, og det vilde være ved at formindste Antallet af de høistlønnede Embeder noget. Folkethinget har i sit Forslag reduceret deres Antal til 100; i Udvalgsflertallets Forslag her staa der 250. Lad os nu antage, at man kunde nedsette det til 200, saa vil der derved være vundet 50 Gange 420 Edr. Byg, altsaa en meget betydelig Sum i Penge. Man kunde jo desuden ogsaa bespare Noget paa et andet Punkt, hvis det endelig skulde være nødvendigt at spare — men det er altid Bevist for denne Nødvendighed, som jeg savner — og det vilde være ved at nedsette Alderstillagene noget. I Folkethingets Forslag ere efter min Mening Alderstillagene satte urimelig høit, nemlig til 600, 400 og 200 Rd. Alderstillæg af henholdsvis 300 og 200 Rd., saaledes som de ere foreslaaede af Udvalgets Flertal her, ere formentlig derimod ikke for store. Men man maatte som sagt hellere nedsette Alderstillagene end skære af Lønningerne. Naar en stor Del af Embederne falde mellem 220 Edr. og 350 Edr. Byg, og en Del af disse Embeder endog falde temmelig nær ved 350 Edr., saa bliver et Alderstillæg af 200 Rd. for disse ganske vist maasse temmelig stort, idet de derved komme næsten fuldkomment op i første Klasse. Hvis der skal ske en Reduktion, saa vilde jeg altsaa foretrække, at den ske i Alderstillagene fremfor i Lønningerne, ligesom jeg vilde foretrække en Reduktion af de høistlønnede Embeders Antal fremfor en Reduktion af de høieste Lønningers Størrelse. Dette er jo imidlertid et Spørgsmaal, som ikke paa nogen Maade skal afgjøres nu; jeg tror, at det meget mere maa forbeholdes senere Forhandlinger. Jeg vilde derfor ønske, at det ærede Medlem for 10de Kreds (Schøler) vilde tage sine to Underændringsforslag tilbage; men, dersom han ikke vil

gjøre det, maa jeg tiltræde det høie Thing at stemme imod dem.

Jeg skal endnu kun gjøre en Bemærkning til den høitærede Minister. Jeg tror, at den høitagtede Minister kunde have tilføjet endnu en meget væsentlig Grund til at forlade Offerbestemmelsen i Folkethingets § 16, og det er nemlig den, at Paragraphen, saavidt jeg skjønner, indeholder en ligefrem Modsigelse; den anden Passus af samme staa i Modsigelse til den første. Men, hvad jeg dog vilde tillade mig i Diebliffet særlig at henvende den høitagtede Ministers Opmærksomhed paa, det er den sidste Bestemmelse saavel i Folkethingets § 16 som i Udvalgets § 8. Jeg vil henstille, hvorvidt det virkelig lader sig gjøre at bevare Tvangsofferbestemmelserne i nogle Sogne, naar de allerede ere faldne bort i andre. Jeg har hørt flere, og det meget ivrige Menighedsmedlemmer, yttre betydelig Tvivl om, hvorvidt det vilde kunne gaa med disse to Tilstande ved Siden af hinanden: Frihed for Offer i et Sogn og tvungent Offer i Nabo sognet. Jeg henstiller dette til den høitagtede Ministers Overveelse; det er jo maasse et Forhold, som det vil blive nødvendigt at ordne senere ved en egen Lov.

Schøler: Det ærede Medlem udtalte, at det vilde være ulogt at fremstille det Forslag, som blev vedtaget ved eneste Behandling i Folkethinget i forrige Samling, idet han sammenlignede Sagen med en Handel, som var bristet, idet Sælgeren vilde have det, og Kjøberen kun vilde give det. Ja, jeg kjender naturligtvis godt saadanne Tilfælde, hvor man handler med Heste, og hvor Sælgeren siger, jeg vil have Saameget, medens Kjøberen siger, jeg vil kun give Saameget; men jeg vil dog henstille, om det er rigtigt at sammenligne det, der foregaar her i Rigsdagens forffjellige Thing, med en Hestehandel. Naar jeg bebrejdede det ærede Mindretal, at han ikke havde stillet dette Forslag, saa var det paa ingen Maade min Mening, at det vilde blive vedtaget her i Thinget, men jeg troede, at der dog mulig kunde være nogle Medlemmer i dette Thing, som kunde finde sig foranledigede